

Can Bataller o Can Boter

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Palau, al sud-est de Can Ginebre. Dins del Parc del Montnegre i el Corredor.
Emplaçament	A través del trencant que deriva de la BV-5128, poc després del pk 24.
Alçada:	174
Coordenades:	
Latitud:	41.63691
Longitud:	2.58307
UTM Est (X):	465275
UTM Nord (Y):	4609548

Classificació

Número de fitxa	08193 - 13
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Gòtic Modern Contemporani Popular
Segle	XV-XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Està abandonada. Part del sostre s'ha esfondrat i la façana presenta esquerdes.
Protecció	Legal
Número inventari	IPA 8961
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	000109900DG60H0001PL, 08192ª0050000260000KW
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio

Descripció

Masia de planta rectangular de 13 metres d'amplada per 10 de fondària amb abundant repertori d'elements arquitectònics gòtics del segle XVI. Consta de planta baixa i pis amb coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia.

L'edifici conserva la fesomia original. La façana presenta, en posició central, una portalada adovellada d'arc de mig punt d'onze dovelles, i, a un costat, una finestra amb la data de 1794 gravada a la llinda, partida per una creu que s'origina en el petit arc de cortina que hi té incís. Els emmarcaments de pedra de la planta baixa estan emblanquinats. La porta consta de dues fulles fetes de pots de fusta i les finestres estan protegides amb porticons interiors emplafonats. A la planta primera hi ha una finestra central amb arc lobulat i espitllera, i dues finestres laterals, una d'arc conopial i l'altra amb incisió d'arc en cortina; totes amb l'ampit motllurat. La façana està arrebossada i emmarcada per dues cantoneres de pedra de bona factura. Tot i patir poques transformacions, s'observa l'ampliació per la part del darrere de la secció longitudinal de llevant, amb coberta d'un sol aiguavés amb caiguda en aquesta última direcció. A causa de l'elevació del terreny sobre el qual descansa, es compon d'una sola planta, amb accés a través d'uns graons de pedra i d'una porta d'obra lleugerament alçada. Al seu costat hi ha un altre cos que completa la secció longitudinal de ponent. Es tracta d'un cos adossat de planta única amb coberta inclinada cap a tramuntana, al qual s'accedeix per una porta amb brancals i llinda de pedra.

A la façana oest hi destaquen, a l'altura del primer pis, dues finestres: una amb llinda d'arc lobulat format per dues peces, i l'altra d'arc deprimit convex amb llinda de fusta. Situat en el tram davanter, hi té adossat un petit cos de planta rectangular i una sola altura, és fet de maó, accés pel costat de migdia i coberta amb caiguda cap a ponent.

A la façana de llevant hi ha una finestra de pedra amb l'ampit motllurat i arc conopial de dues peces ricament ornamentada. L'obertura es troba en posició centrada i a l'altura de la planta primera, molt a prop de la xemeneia. La resta del parament queda amagat per un conjunt de construccions auxiliars d'una sola planta amb coberta a una vessant.

Separat lleugerament de la masia, en direcció est, hi ha un cobert de planta rectangular amb coberta de fibrociment a una vessant.

La finca no disposa d'instal·lacions d'aigua i llum, i s'inscriu en un entorn de feixes de conreu i arbres de grans dimensions.

Observacions:

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-49.

Història

La masia apareix representada, per bé que sense identificar-ne el nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de l'any 1914.

Durant la Guerra Civil, el Consell Municipal de Vallalta del Maresme va requisar la finca perquè el seu propietari, Pere Baltà Tarafa, era considerat afecte al bàndol nacional

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre IV, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-49, pp. 523-532.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2004). Petits paisatges de Sant Iscle. Sant Iscle de Vallalta: Edicions Els 2 Pins, pp. 7 i 12-13.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, p. 16.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. ANC1-1-T-6844. Comissió de Responsabilitats. Registres núms. 6262 i 6263 de 12 de febrer de 1938. Comitè d'Apropiacions. Expedients de confiscació; adjudicació i reclamació de béns confiscats del Maresme: Montgat, Òrrius, Palafolls, Pineda de Mar, Premià de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Iscle de Vallalta.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8961.

